

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 216.

Solgte Session.

53de Møde.

Onsdagen den 5te December Kl. 7 Aften.

(Forsfat.)

Feddersen: Jeg har ikke deeltaget i de Forhandlinger, der fandt Sted i 1856 og 1857, og jeg indtager maaskee derfor en mere upar-
tist Stilling med Hensyn til Bedømmelsen af disse Forhold end flere Andre, der mulig ere bundne mere eller mindre ved Stemninger eller Afstemninger. Jeg kjender forsaavidt kun Ac-
terne ved Gjenemlæsning; men jeg tilstaaer, at det har gjort det Indtryk paa mig, at Spørgsmaalet om Actiernes Værdi maa an-
sees for at være aldeles endelig afgjort og af den Besskaffenhed, at man ikke let kunde komme tilbage dertil. Vi have hørt mange grundede Bemærkninger om, at disse Actier ikke have den Værdi, som man maaskee kunde ønske, at de skulde have; men vi maae have for Øie, at ved de Forhandlinger, som fandt Sted i 1856 og 57, og ved de paafølgende Lovforanstaltninger have Actierne faaet et Stempel, hvorved de have faaet den Betydning, som det dengang bestemt har været tilsigtet fra Regjeringens Side, at de skulde have. Vi maae erindre, at der i sin Tid blev lagt saamegen Vægt paa disse Actier i den ydste Særnbane, at man endogaa i Loven af 4de Marts 1857 § 7 Lit. b har sat de omspurgte Actier lige med 4 pCts Statsobligationer. Et andet Sted, nemlig i Loven af 6te Mai 1857, der vel er udgaaet fra Rigsraadet, men altsaa dog en lovheimlet Myndighed, see vi, at der er givet Finantsministeren

Ret til at indkjøbe til Drefundsfondens Actier, garanterede til 4 pCt., og efter den hele Af-
fattelse af Loven høre netop de omspurgte Ac-
tier ind under dette Begreb. Det forekommer mig altsaa, at saavel fra denne Side som fra alle de andre Lovgivningsdata, man har fra den Tid, ere disse Actier satte netop med den fulde Værdi og Betydning, som det dengang har ligget i Regjeringens Interesse at give dem, og det forekommer mig derfor nu at være forgjæves og et mindre rigtigt Arbejde at have for Øie at bevise, at disse Papirer ikke have den Værdi, som det har været Regjeringens Tanke i sin Tid at lade dem have. Jeg skulde derfor allerede af den Grund ikke være tilbøjelig til at stemme for det Forslag, der nu er fremkommet fra det ærede Udvalgs Fleertal. Naar der derimod er Spørgsmaal om Reservecapitalen, forekommer det mig, at Sagen stiller sig en heel Deel anderledes. Det ligger i Begrebet af en Reservecapital, at den er en Fond, som er i Reservere, det vil sige: disponibel. Der er vel i Loven af 4de Marts 1857 om Kassebeholdningen og Reservecapitalen udtalt den Bestemmelse, at Reservecapitalen skal være under vedkommende Indenrigsministers Bestyrelse. Jeg opfatter vigtigst ikke det Udtryk „Bestyrelse“ at være eensbetydende med „Disposition“. Jeg tror, at efter de almindelige Udtryk maa der gjøres en væsentlig Forskjel mellem Udtrykket „Bestyrelse“ og „Disposition“. Der er imidlertid i Loven kun brugt Udtrykket Bestyrelse, og det forekommer mig derfor, at man vel med Grund kan sige, at der er efterladt en Tvivl om, hvorledes dette Udtryk skal forståes. Der er nu Spørgsmaal om, hvorledes den Lovgivende